

„Greșelile politicianului sunt crime, căci în urma lor suferă milioane de oameni nevinovați, se împiedică dezvoltarea unei țări întregi și se împiedică, pentru zeci de ani înainte, viitorul ei.”

- M. Eminescu

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul XIII

Numărul 697
30 oct. - 5 nov. 2024

Următorul „mare imperiu”: când noua UE va fi, de fapt, în afara ei...

Cezar Adonis
Mihalache

Și nu oricum, ci poate chiar ca o „anexă”... Un apendice pe lângă „următorul mare imperiu”... Pentru că, din perspectivă politologică (dar nu numai), zonele geo-strategice „evoluează”... Se mișcă, se adaptează, se reconfigurează... Și ne îndreptăm spre acel „următor mare imperiu” al viziunii politologice, dar și analitice: al evoluției... Unul care va fi, în mod necesar, mai mare decât cel precedent... Și ca întindere geografică, dar și la nivel de populație... Și nu, nu ne îndreptăm (nu încă) spre acel guvern mondial unic... Dar poate fi un pas spre acesta, un pas făcut din intenții cât se poate de deschise, inclusiv prin revitalizarea de acum a unei structuri menite tocmai pentru a bloca o astfel de evoluție globalist-nihilistă, guvernul mondial, dar nu doar ca „următorul mare imperiu”, ci, poate, chiar ultimul... Dar azi, acest „următor mare imperiu”, trasat și definit de politologi cu decenii în urmă, cu mult înainte de configurarea actuală UE, dar prevăzând și configurația necesară a apărării după acel „următor” (din viziunile de atunci) „mare imperiu”, se construiește acum. Aparent, independent de interesele și acțiunile membrilor UE, dar, în realitate, crescând tocmai din părțile de frustrări, de nerealizări, de impedimente ale acestora în relația lor cu Bruxellesul.

Și nu, nu avem încă aderări directe ale statelor UE la această configurație a zilei de mâine, dar, prin deplasarea punctului de esență al relațiilor comerciale ale unor membre importante ale actualei uniuni către BRICS, avem mai mult decât simple simpatii, afinități și chiar „preaderări”. Avem încercarea unor țări europene de a-și proteja și chiar salva propriile economii de gura devoratoare a Bruxellesului. De salvare dar și salvagardare a propriilor economii și națiuni, prin ocolirea

cleștelui financiar-fiscal și economic aplicat „otova” de către dictatura bruxeleză, prin militarizarea și transformarea statelor în economii de război, nu pentru o nevoie reală de protecție imediată, ci pentru a putea dispune de resursele și economiile statelor membre.

BRICS se anunță a deveni dară tocmai acel „următor mare imperiu”. Cât timp îi va lua pentru a se transforma, la rândul-i (și inevitabil, evolutiv) într-o structură malefică (pentru țările membre) rămâne de văzut. Sau, într-o estimare a timpului de care a avut nevoie (CE)UE să „decadă”, și „lucrând” cu ipoteza (chiar de lucru) a politologilor, nici măcar strict niște futurologi, corelând, așadar, cu axioma prăbușirii fiecărui „următor mare imperiu” mai repede decât precedentul, perioada „de înjumătățire” a BRICS – ului se va măsura, probabil, în mult mai puțin de o viață de om. Dar nu asta contează acum, ci felul în care statele UE se agată de colacul BRICS -ului. Poate și ca o nevoie de a nu fi puse în situația riscantă de a amenința cu „exit” -uri din UE (și a le și reuși, chiar dacă nu le-au dorit în mod real) pentru a obliga actuala birocrație fatalist-fascistă să-și schimbe atitudinea față de propriile (încă) membre. Evident, nici structura central decizională (aproape unică) a UE nu va sta degeaba. Va încerca să contracareze aceste tendințe ale statelor membre (de a ieși economic și financiar-fiscal din UE, chiar și parțial, dar fără a pleca totuși) prin anumite măsuri. Dar este de așteptat să o facă prin aceleași formule de forță. Este dară previzibil să vedem în cadrul unei pseudo reforme „interne” a UE, anunțată nu întâmplător acum, o rezoluție a Bruxellesului ce va bloca dreptul de asociere și de liberă alegere al statelor membre la organizații și structuri din afara UE. Din afara spațiului controlat...

Pentru că lucrurile se mișcă deja precipitat într-o direcție care poate scoate UE, la nivel economic, din ea însăși. Printr-o deplasare a piețelor de desfacere în

afara UE Spre cele puse la dispoziție, inclusiv prin facilități fiscale, financiare, bancare, de către acest „următor mare imperiu” (poate chiar următorul „off-shore” al lumii): BRICS. Dar UE nu va încerca să se salveze prin găsirea de soluții împreună cu statele activate să-și mute (fie și parțial) economiile/piețele spre BRICS, ci prin aplicarea formelor, deja verificate pe cetățenii Europei, extaziați, mvaaaai, ce „s-au de hărțuire și cenzurare a libertăților de decizie, și chiar de liberă asociere, la nivelul statelor ca entități vizate direct și agresiv. Când țările-membre vor ajunge a fi blocate în a alege ceva din afara spațiului controlat... Dar rezultatele măsurilor nu vor mai fi atât de spectaculoase pentru cerberii cenzurării drepturilor, nu doar la nivel individual-cetățenesc, ci de state, pentru că „lanțurile” au început a fi sfărâmate! Un nou lacăt tocmai a fost zdrobit de Germania, prin curajul de a-și asuma pași importanți spre India (BRICS-ului), prin acorduri comerciale masive, în defavoarea certă a UE, pentru a-și asigura felia sa din acest „următor mare imperiu”. Iar configurarea „declanșării” următoarelor acțiuni de independență economică va urma traseul statelor membre care s-au lepădat de ceea ce trebuia să fie coloana vertebral-comercială a UE: Spațiul Schengen.

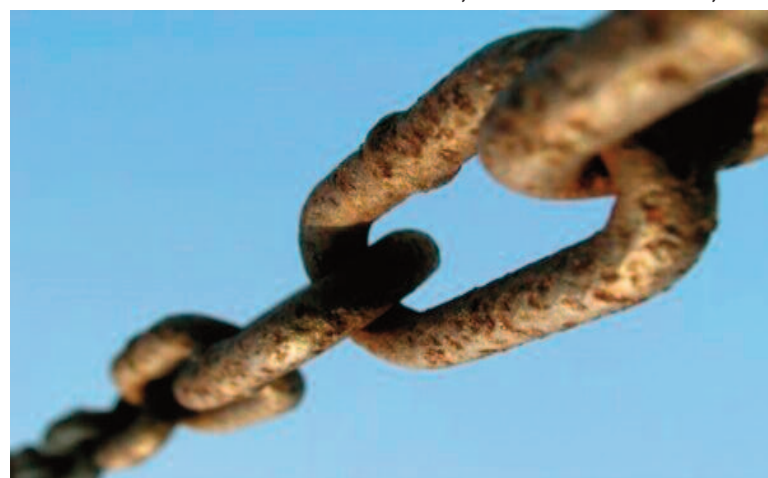
Și da, se va pune tranșant problema „resursele” UE în cadrul acestui proces!... În special, cele imediat „lichide”, utilizabile. Inclusiv „activele rusești”. Vor mai fi ele lăsate la îndemâna UE (central) ca drept de decizie sau vor fi utilizate, individual, de către fiecare stat membru, după numărarea voturilor. În plus, ce l-a apucat brusc pe Gigi Becali (cel care nu cu puțin „la început”, mult mai liberă ca drepturi de decizii), pe post de „pașapoarte” de acces?... Poate chiar ca fonduri de participare în cadrul noii structuri „următor mare imperiu”: BRICS?!...

Subiecte mult prea tabu pentru presa românească main-

Diana Maria
Brăgaru

M-au întrebat unii ce părere am despre declarațiile lui Becali și ale lui Diaconescu...

Păi e simplu: s-au activat „conservele”. Lu-tentate să-și mute (fie și crurile nu stau conform plan-ului în sondaje și era nevoie de niște fumigene. Și toată presa și toți gură-cască sunt spart” ăia... Doar că mai ieri lui Diaconescu i-a ieșit po-rumbelul pe guriță și s-a ex-primat cu subiect și predicat: „Ne avea la mână” – se ref-

erea la Coldea. Nimeni nu te poate avea la mână dacă ești curat. Te are la mână dacă ai făcut potlogării și ești șantajabil.

Și, să fim serioși – nimeni nu poate face o avere ca cea a lui Becali fără puțin „ajutor”. Și când te faci frate cu dracu’, la un moment dat trebuie să te execuți. Ca să nu execuți câțiva ani. Credeți că e întâmplătoare intrarea lui Becali pe listele AUR?! Am uitat de mandatul de deputat despre care și-a imaginat că îl va scăpa de mititica?! Nu m-ar mira ca subitul amor cu George Simion să fie generat de un motiv asemănător. Atunci postul l-a costat două milioane de euro. Cât l-a costat acum deocamdată nu știm. Dar amorului acesta eu nu îi dau mai mult de trei luni după numărarea voturilor. În plus, ce l-a apucat brusc pe Gigi Becali (cel care nu cu puțin „la început”, mult mai liberă ca drepturi de decizii), pe post de „pașapoarte” de acces?... Poate chiar ca fonduri de participare în

Despre DD.. ce să spun? Cine a mai făcut televiziuni în România așa, din neant? Păi să vedem... Adrian Sârbu, cu sprijin

evreiesc din SUA, el însuși fiind evreu, nu e niciun secret, omul nu s-a ascuns. Voiculescu, „Varanul”, fost securist cu acces la banii României din străinătate, banii țării cu care se făceau tranzacții de comerț exterior până în 1989.

Și, surpriză, Dan Diaconescu! Printr-o „minune”, un mister din clasa Triunghiul Bermudelor, un nimeni în deșert și-a tras post TV pe persoană fizică peste noapte. A luat omul licențele de emisie cum îmi cumpăr eu un covrig. Și și-a tras și elicopter! Și uita sistematic să își plătească taxele și im-

pozitele – știți mulți care s-au crezut intangibili în afară de cei cu „spate” puternic? Tot el, cu gurița lui cea vineție ne-a povestit cum îl suna pe Ilescu pe telefonul personal. Și pe Năstase! Da’ cine era D.D. să îi răspundă fix lui la telefon Ilescu și Năstase nu ne întrebăm? Că uite, am și eu niște numere de demnitari, dar știu ca nu mi-ar răspunde la primul țâțâit. Și dacă, prin absurd, mi-ar răspunde, în niciun caz nu ar sta la taclale și bârfe cu mine.

Acum se vorbește despre Geoană și cumnățelul lui, omor Costea cel dispărut. Nicio vorbuliță însă nu se aude despre ginerele lui Mirciulică și legăturile pe care le are, prin Garrett Cayton, cu una dintre cele cinci cele mai puternice și influente familii sioniste din SUA. Acele cinci familii care ajută Israelul și fac lobby pro-Israel de vreo șase decenii. Cu Binecuvântarea CIA și Mossad.

Hello, despre ce vorbim noi aici?! Lăsați-o jos, că măcăne!

„Ferește-mă Doamne de prieteni, că de dușmani mă feresc singur”...

Petru
Jipa

Noi în România așa spunem, dar Larry Watts a intitulat o carte altfel: „Ferește-mă, Doamne, de prieteni”. Cartea scrisă de istoricul american în care a vorbit despre teme legate de istoria și politica românească, special în contextul relațiilor internaționale și al influențelor externe asupra României. Autorul analizează dinamica puterii și modul în care prietenii politici pot influența deciziile naționale, dar și posi-

este recunoscut pentru cercetările sale care aduc în lumină aspecte mai puțin cunoscute ale istoriei românești, oferind o abordare critică.

Violența se extinde în Europa de Est, tentative de asasinat, răzbunări apărute din sfera nealeșilor numiți spre aleșii numiți, toate acestea mă duc cu gândul la ce s-a întâmplat cu premierul slovac Robert Fico din 15 mai și la amintirea asasinării arhiducelui Franz Ferdinand la Sarajevo, care a dus la primul război mondial. Să fie oare așa...? Însă privind cu de-

un concept care se referă la o formă de guvernare autoritară, caracterizată prin controlul total al statului asupra tuturor aspectelor vieții publice și private.

Aceasta include restricții severe asupra libertăților individuale, cenzura mass-media, și lipsa opoziției politice. Regimurile totalitare își impun ideologiile prin propagandă și prin utilizarea forței, având adesea un cult al personalității în jurul liderului. Printre exemplele celebre de regimuri totalitare se numără Uniunea Sovietică sub Stalin, Germania nazistă sub Hitler

în fața opoziției sau a crizelor economice. De asemenea, se discută despre impactul pe termen lung al totalitarismului asupra culturii și societății. Ideologii totalitarismului au variat în funcție de regimul specific, dar unele figuri notabile și curente de gândire care au influențat dezvoltarea acestui concept. Karl Marx, deși nu este un susținător al totalitarismului în sensul modern, ideile sale despre lupta de clasă și dictatura proletariatului au fost interpretate și utilizate de regimuri totalitare, cum ar fi Uniunea Sovietică.

asupra societății și la reprimare severă. Hannah Arendt, filozof și teoretician politic, ea a analizat totalitarismul în lucrări precum „Originea totalitarismului”, unde discută despre caracteristicile și implicațiile regimurilor totalitare. Aceste figuri și ideologii au influențat modul în care totalitarismul a fost înțeles și aplicat în diferite contexte istorice, fiecare contribuind la dezvoltarea conceptului în moduri distincte.

Mă întorc deja la cartea domnului Larry Watts, care la vremea revoluției vedea cum acei

bilele trădări sau conflicte de interese.

Cartea explorează și concepte precum încrederea și trădarea, având un ton critic față de anumite aspecte ale istoriei recente a României. De asemenea, oferă o perspectivă asupra complexității relațiilor interumane și politice, provocând cititorii să reflecte asupra impactului acestor relații asupra societății.

Larry L. Watts este un istoric și analist politic american, cunoscut pentru lucrările sale despre istoria României și a Europei de Est, în special în contextul Războiului Rece.

Expertiza sa se concentrează pe relațiile internaționale, strategiile de influență și dinamica politică din regiune. Watts a scris mai multe cărți și articole care abordează teme precum securitatea noastră, geopolitica și istoria recentă a României. De asemenea,

schidere spre atlasul politic, vedem altceva: parcă istoria se repetă.

Un europarlamentar german vorbea chiar despre totalitarism, când s-a mai întâmplat asta...? Europarlamentarul german Christine Anderson, afirmă: „Suntem pe punctul de a aluneca în totalitarism”. „Ei trebuie să controleze fiecare aspect al vieții fiecărui individ... convingerile tale, gândirea și tot ceea ce faci.” „Totalitarismul este cel mai prost tip de guvernare... pe care vi l-ați putea imagina vreodată și, având în vedere mijloacele tehnologice pe care le au la dispoziție astăzi... va fi un iad din care s-ar putea să nu mai putem ieși”. „Nu vorbesc despre un viitor peste 30, 40, 50 de ani de acum înainte. Se întâmplă acum, doamnelor și domnilor. Așa că trebuie să rupem tăcerea”.

Totalitarismul este

și Coreea de Nord sub Kim Il-sung.

Totalitarismul se distinge de alte forme de autoritarism prin amploarea și intensitatea controlului exercitat asupra societății. Un singur partid politic controlează statul și nu permite existența altor partide. O ideologie dominantă care justifică și susține regimul și care este impusă populației. Controlul mass-media și al informației pentru a promova ideologia oficială și a elimina vocii critice.

Mecanisme de control social, inclusiv poliția secretă și spionajul, pentru a preveni. Cetățenii sunt adesea mobilizați pentru a participa la activități de susținere a regimului, cum ar fi mitingurile sau campaniile de propagandă. Studii despre totalitarism analizează cum aceste regimuri își mențin puterea și cum reușesc să controleze societatea, chiar și

Vladimir Lenin, fondatorul Uniunii Sovietice, a implementat politici care au dus la un control centralizat și autoritar asupra statului, justificându-le prin ideologia marxist-leninistă. Joseph Stalin, Continuatorul lui Lenin, Stalin a extins și consolidat controlul totalitar în URSS, utilizând teroarea sau prin cultul personalității. Benito Mussolini, fondatorul fascismului italian, Mussolini a promovat un stat totalitar care se baza pe naționalism extrem și pe controlul centralizat.

Adolf Hitler, liderul nazist al Germaniei, Hitler a combinat naționalismul cu rasismul și a instituit un regim totalitar care a utilizat violența și propaganda pentru a controla societatea. Mao Zedong, liderul Chinei comuniste, Mao a implementat politici extreme, cum ar fi Marele Salt Înainte și Revoluția Culturală, care au dus la un control total

„prieteni” ne-au trădat. Noii noștri prieteni, oare ce vor face...? Și mă tot gândeam la o altă formă de totalitarism prin cenzură: Novak Djokovic a făcut semnul crucii și a mulțumit lui Dumnezeu în genunchi după victoria sa. Mass-media mainstream a cenzurat asta! De ce...?”

Diana Maria Popescu

„Mulțumim” politicienilor care își vor încheia în curînd mandatul! Pierzîndu-și respectul pentru morală și patriotism, s-au îmbogățit peste noapte pe spinarea răbdătorului popor român. „Datorită” lor, sîntem un popor demoralizat, cîrpit, înfrigorat, insultat, înfometat, trist, sîntem muritori de ocazie, politica lor coruptă e eternă! Nici măcar bancuri nu mai scornim, ne lipsește pînă și curajul umorului. Va trece multă apă pe Dâmbovița pînă cînd toți românii vor înțelege că

Trump ori pe Kamala în bucătăria Unchiului Sam, și cîți dintre aspiranții la fotoliile de stat din țara noastră se vor strădui să învețe rusa și chineza. Oricum au hibridizat limba română. Dacă ar trăi George Pruteanu, „ultimul mohican” al limbii române le-ar rupe urechile pentru că au implementat scrierea cu „â” din „a” a tuturor cuvintelor. Corectă și într-o notă de patriotism înalt trebuia folosită această formă de scriere doar cuvintelor: „român”, „românește” și tuturor derivatelor. Restul, cu „î” din „i”.

Să revenim la gunoaiile noastre de prestigiu. Știm cu toții că au în

sau pentru preacorupta Ursula. Toți, o apă și-un pămînt. Nici după Iohannis nu lăcrimez, chiar dacă expirarea mandatului îi aduce cercetări penale, poate și depresie după gratii. „Dea Domnul!”... vorba lui Constantin Tănase. Prea ne-a furat și și-a bătut joc de națiune! Însă, trebuie să-l încurajez: farmaciile au stocuri de pastile eficiente, de toate formele și culorile pentru depresie, infatuare, prostie, hoție, impostură. Nu cred că ar mai avea tupeul să locuiască gratuit, cu multe privilegii, în vila de pe Aviatorilor, avînd în vedere numărul caselor în posesie și numărul dosarelor penale

Ordinea mondială post-1945, prevăzută în Dreptul Internațional, ratificată de ONU, atîrnă de un fir de ață. Diabolicul „Pact ONU pentru viitor”, parafat în septembrie, anul curent, de liderii celor 193 de state membre, demonstrează că această organizație s-a metamorfozat în structură de putere și control planetar. Conform pactului tiranic, toată lumea va avea un I.D. digital biometric care îl va marca atît ca cetățean al unei țări, cît și ca cetățean „global”. Agenda O.N.U. pentru 2030 dă puteri depline O.M.S., cu scop declarat de a ne inventaria și ținti la momentul potrivit cu virusuri și vaccin-

Rusia arată că e dispusă să cheltuiască oricît în Ucraina pentru a-și proteja conașionalii rămași în curtea ucraineană, formată majoritar din teritorii ale altor popoare, printre care și România. Coreea de Nord îi sare în ajutor, furnizînd Rusiei trupe proaspete. „Serviciul National de Informatii (NIS) din Coreea de Sud a precizat ca Phenianul va desfășura patru brigăzi cu un total de 12.000 de militari în războiul din Ucraina, inclusiv 1.500 de militari din forțele speciale” (AK-24), iar milogul de la Kiev, dorește înarmarea nucleară a Ucrainei.

China și Rusia socotesc că acesta ar fi momentul oportun pentru a răsturna hegemonia americană. Însă, dacă acest două mari puteri se vor alia militar, omenirea s-ar confrunta cu cea mai dramatică provocare militară, cu cea mai grea criză economică pentru ordinea mondială din 1945 încoace. Europa, și ea, pe marginea prăpastiei, se va trezi că SUA nu va mai avea puterea să-și mai îndeplinească obligațiile de apărare colectivă, în temeiul controversatului articol 5 din tratatul NATO. Dacă nici de această dată nu vom vota cu mintea limpede, încă patru ani vom fi supuși legilor nescrise ale ghetoului politic autohton și sclaviei străinilor. Noii instalați în fotoliile oficiale vor deveni sclavi, la rîndul lor, structurilor oculte mondiale, în schimbul unor privilegii, unor demonstrații economice și politice de putere, cetățeanul român fiind obligat să accepte tiparele de lucru și de supraviețuire în sclavie, sărăcie, impuse de păsările de pradă din afară. După alegeri, viața românului se va bulversa într-o asemenea măsură, încît acesta va capota fizic și psihic în fața șocurilor sociale, muncind ca un robot „multitask”, zece sau douăsprezece ore pe zi, deșertificat de resursele de energie, de mijloacele de existență, bransat lunar la cantitatea și mărimea unor impozite și taxe care le depășesc în multe cazuri pe cele europene.

umorul cinic al politicienilor, doctori cu diplome în științele posibile și imposibile, a fost cîștigat cu parale, nu cu hardul biologic al purtătorului. Hardul acestor vremelnici fiind de fapt în vacanță definitivă, iremediabil virusat, setat doar pe programul de putere, manipulare și îmbogățire. Neavînd cum se strecura în alte domenii de vîrf printre roțițele democrației, actualii numiți, cu ștaiful fals, de pe acatistele interne de vot vor da navală în marele sfat al țării și vor crea, prin tradiție, pînă la cel mai înalt nivel, alte tabere de hoție și corupție sub umbrela (in)Justiției. Sau le vor vărui pe cele existente. Politicienii buni de pe buletinele de vot pot fi numărați pe degetele de la o mîină. Cît despre aspiranții la Cotroceni, n-avem ce alege. Însă, mulți feisbuciști și tictocărași naivi vor vota de ne vor zbura nouă fulgii. Așa l-au făcut și pe Iohannis președinte pe feisbuc. Vom vedea în curînd dacă urzeala tronului din America îl va prefera pe

visteria personală munți de dolari, euro și alte monede, iar după alegeri vor fi interesați să facă rost, „în mod cinstit”, și de niscaiva yuani și ruble. Cu sau fără șapca americanilor, noi tot cu vecinul mai mare de la Răsărit vom trăi în coaste. Cine l-a școlit pe Escu 1, primul președinte al democrației românești de tarabă? Nu, Rusia? Dar pe îngrămăditul Escu 2? Escu 3, întemeietorul statului paralel corupt, încă dă cu nerușinare din clanță, iar responsabilul semnatar al tratatului criminal cu jucăria Occidentului, înaltul trădător Iohannis, deși pensionar, mai caută un fotoliu oficial de ros cu folos. Ce mai vrem atunci de la Rusia? „Vrednic este” Iohannis, în speță. Ne-a dat pe mîna rușilor, în complicitate cu neputinciosul Biden, pe mîna americanilor, pe mîna bordelului de la Bruxelles, dar acum simte din plin în ceafă vîntul tăios al abandonului. A nu se înțelege ca îmi dau lacrimile pentru Putin, pentru Unchiul Sam

ascunse de Augustul torționar Lazăr. De la Năstase încoace, cînd se cînta „Termopane, termopane...”, cam mulți penali din vîrfurile țării s-au căpătuit cu șase case. E, drept, nu din meditații, precum a mințit Iohannis, ci din alte încrengături subterane. PNL ar trebui scos în afara legii, fiind asociat cu un președinte penal. PNL-ul istoric a murit demult, acesta de acum e PDL sub acoperire. Curat ghinion pentru Iohannis! Propun PNL să demareze o campanie de donații, ca să aibă Georgeta Carmen Iohannis un ban de navetă și de pachete pentru soț la Jilava sau Rahova. Mihai Gădea, Claudiu Păndaru, Prelipeanu, Rareș Bogdan și toți zurbagii care l-au periat cu nerușinare ar trebui să prezinte împreună teledonul în direct.

Aspiranții care ne cer votul în noiembrie și decembrie n-au treabă cu problemele românilor, nici cu focul care arde mocnit la orizontul lumii și anume că,

uri mortale. La toate acestea, „aleșii neamului” tac precum peștii în saramură, derutîndu-l pînă și pe „cetățeanul turmentat” al lui Nenea Iancu.

Mai departe, vedem cum, apărătorii epuizați ai Ucrainei, dar și SUA, tot mai divizată, mai slăbită, și intimidată de parteneriatul fără limite Rusia-China-Coreea de Nord, joacă împotriva propriilor puteri, întinzîndu-se pînă la limitele capacităților. Chinezii furnizează Rusiei circuite avansate pentru sistemele de armament, iar Putin le livrează petrol ieftin. China și Rusia au impus o conducere autocratică peste cea mai mare parte a Eurasiei. Ele nu numai că au supraviețuit sancțiunilor americane, dar au continuat să prospere, înlocuindu-și dependența de piețele sub embargo cu noi piețe din America Latină, Asia și India. Rusia și China știu că tot controlul american de altădată asupra economiei globale e slăbit și instabil.

Prin acțiunile sale,

Războiul care ne bântuie: de la cel „electronic”, al trecutului 1989, la cel hibrid, de azi și de mâine...

Cezar Adonis
Mihalache

Vorba aceea, or să mai treacă multe drone pe deasupra noastră până vom avea un consens legislativ... Un mijloc de armonizare a celor „n” legii care ar trebui, chipurile, modificate... Ba, poate se termină și războiul între timp, și, atunci, rămân doar niște inițiative undeva... Unele care au apucat a fi scoase din sertarele în care zăceau de luni întregi și au sfârșit, necitite, pe un colț de birou. Doar că, și dacă războiul din Ucraina se va încheia în timp util pentru a nu mai fi necesară plimbarea a fel și fel de hârtii pe post de legislație anti-dronă, riscul pe viitor rămâne. Și va trebui inclus în legislația de apărare a țării, oricât nu se vrea acum acest lucru (din punct de vedere al implicării și consecințelor imediat, chiar în mod justificat). Pentru că aparatele fără pilot la bord vor fi cvasiarme de ucidere ale zilei de mâine. Și trebuie spus că actualele reglementări aeriene românești au suficient conținut pentru a spune că, din punct de vedere legal, există acoperirea necesară pentru a acționa. Problema o reprezintă faptul că, prin presiunea pusă

dinspre Kiev pentru a urgenta ajustarea legislației noastre pentru a acționa împotriva dronelor, suntem împinși pe o muchie foarte ascuțită... Pentru că, în mod tehnic, o eventuală supralegisferare a Codului aerian cu norme suprascrise pentru aceste aeronave (în prezent, reglementările generale de contactare, avertizare, preluare și eventual doborâre a aeronavelor cu pilot fiind cât se poate de aplicabile, la nivel de legislație, și dronelor fără pilot la bord) ne va pune în situația de a acționa, nu atât pentru apărarea noastră, mai ales dacă aceste aparate doar intersectează ori ies rapid din spațiul nostru aerian, cât, mai ales, în interesul Kievului pentru o escaladare regională a războiului prin implicarea țărilor vecine.

Realitatea este că aceste aeronave, având viteze mari de zbor și evoluând adesea sub nivelul radarelor, sunt greu de luat „în cătare” și de doborât în momentul în care, cel mai probabil, ies deja din spațiul nostru aerian. Iar asta ignorând riscul pe care l-ar implica eventuala lor doborâre când traversează spațiul nostru aerian. Pentru că, în cazul unui eșec vizând distrugerea în totalitate (dezintegrarea în aer), devierea lor de la cori-

dorul de război spre zona ucraineană, și prăbușirea intenționată pe teritoriul românesc, mai ales dacă au explozibili la bord, ar reprezenta o amenințare și chiar o autosabotare a măsurilor de protecție și protecție a teritoriului și populației țării.

Și totuși, nu aici „bate” Kievul când presează adoptarea de către noi a unor măsuri de acțiune imediată: doborârea dronelor. Pentru că, din cauza problemelor tehnice puse de evoluția acestor aeronave, identificarea lor este aproape imposibilă înainte ca ele să traverseze deja ori chiar să fie la limita de ieșire din spațiul nostru aerian. Iar singurul mijloc real de doborâre a acestor aparate este, „a priori”, prin distrugerea lor înainte de a fi lansate... În spațiilor lor de lansare de la sol... Adică acolo unde vrea Kievul să împingă militar Bucureștiul: adânc în spațiul rus, prin lansarea de rachete de pe teritoriul nostru.

Militarii înțeleg riscul unei supralicitări a reglementărilor deja existente, suficient de clare și aplicabile, chiar precise în rezolvarea la nivel de efect, un risc dat de pericolul de a trece în zona de acțiune de eliminare (țintită) a cauzelor, asta însemnând să fim cu mult dincolo de argu-

mentul unor acțiuni făcute pentru apărarea noastră.

Înseamnă implicare. Înseamnă război!

Or, acum se vede clar de ce România nu-și permite să rămână „surdă și oarbă” (la comanda altora) în relațiile cu Moscova nici măcar pe timpul agresiunii acesteia asupra Ucrainei. Pentru că problema incidentelor cu drone poate fi, dacă nu complet eliminată, cel puțin diminuată prin notificarea ambasadorului și a atașatului militar rus pentru ca Moscova să asigure culoare de zbor și, mai ales, niveluri de zbor, cât mai puțin posibil a fi incidente cu spațiul nostru aerian. La acest moment ar fi cea mai corectă abordarea a problemei „doborârii” dronelor de către noi, mai ales că, tehnic, nu există (încă) mijloacele necesare pentru identificarea imediată și eventual devierea ori chiar prăbușirea acestora când survolează spațiul nostru aerian.

Iar dincolo de toate acestea, îngrijorarea noastră, ca logistică de apărare, ar trebui să vizeze și un capitol de agresiune militară pe care am pus batista neputinței încă din Decembrie '89. Agresarea radarelor României cu ținte false într-un război electronic care astăzi este parte a „hibridului”. Mai ales că avem

experiența acelor zile în care am fost neputincioși în fața asaltului de „aeronave” cu teroriști, de fapt, ținte false pe radare, dar și prin mijloace la sol de bruieră, perturbare și inducere a stării de panică.

Să nu uităm că, în 1989, rușii au aplicat asupra noastră un război electronic cu numeroase ținte aeriene, obligându-ne să acționăm prin folosirea rachetelor și a sistemelor de apărare antiaeriană (practic, deconspirându-ne sistemele de apărare), lucru pe care, ca militar parașutist la acel moment, l-am trăit pe viu pe aeroportul Otopeni, și l-am „radiografiat” mai târziu, ca mecanism, în volumele „Revolta” și „Decembrie '89, ce a fost și ce a rămas...” (inclusiv prin realizarea unor interviuri în unitățile de antiaeriană de unde s-a „acționat” împotriva acelor ținte). Și chiar dacă, astăzi, pare a fi doar o ironie a istoriei, să nu uităm că parte din scenariul de diversiune aplicat de Moscova (inclusiv cu „turiștii” de pe ruta Rusia-Serbia și retur), s-a desfășurat pe trasee incidente teritoriului ucrainean, sigur, atunci, parte a colosului destrămat... Dar asta nu face mai puțin necesară recurgerea la memoria vremurilor...

Un referendum ilegal...

Gheorghe
Pipera

Referendumul promovat de Primarul General al Capitalei și aprobat deja, la foc automat, de Consiliul General al Municipiului București pentru data de 24 noiembrie este ilegal. Consiliul General al Municipiului București nu are competența legală de a aproba organizarea unui referendum local în București. Din art. 14 alin.1 din Legea nr.3/2000 rezultă că atribuția de a organiza referendumuri locale aparține consiliului local sau, după caz, consiliului județean. Din dispozițiile Codului administrativ rezultă că CGMB nu este nici consiliu județean, nici consiliu local, ci un tip special de consiliu municipal, cu atribuții speciale prevăzute prin lege și cu unele atribuții partajate cu consiliile locale ale sectoarelor. Practic, Capitala are, conform Codului administrativ, șase consilii locale plus un consiliu municipal, fără a avea un consiliu județean. Din preambulul hotărârii CGMB de luni, din care rezultă că aprobă organizarea unui referendum local în București în data de 24

noiembrie, se poate afla că hotărârea s-ar întemeia pe art. 129 alin.14 din OUG nr.57/2019 (Codul administrativ). Doar că acest text nu conferă CGMB o competență anume de a aproba organizarea unui referendum, ci de „a îndeplini orice alte atribuții, în toate domeniile de interes local, cu excepția celor date în mod expres în competența altor autorități publice, precum și orice alte atribuții stabilite prin lege”.

Referendumuri locale, așa cum s-a spus mai sus, pot organiza doar consiliile locale, respectiv, județene. În cazul Capitalei, doar consiliile locale de sector pot organiza referendumuri locale. Atribuția consiliului local de a convoca referendumuri nu este dintre cele care se partajează cu CGMB – a se vedea, în acest sens, art. 165 alin.2 din Codul administrativ. Este adevărat că art.169 din Codul administrativ dispune că hotărârile CGMB sunt obligatorii pentru consiliile locale ale sectoarelor, dar nu și în cazul în care aceste hotărâri sunt date cu depășirea atribuțiilor CGMB. Pentru ca referendumul aprobat de CGMB să fie obligatoriu în sectoare, trebuie ca toate cele 6 sec-

toare să ratifice hotărârea CGMB ori să hotărască separat organizarea unor referendumuri locale în cele 6 sectoare, cu aceleași întrebări ca și cele propuse de CGMB. În lipsa unor astfel de hotărâri, referendumul are caracter ilegal, iar rezultatele sale vor putea fi invalidate de birourile electorale, cu consecința că banii cheltuiți pentru referendum (cca șapte milioane de lei, conform estimărilor PMB) vor fi fost aruncați pe fereastră. Hotărârea CGMB invocă și art. 139 alin.3 din Codul administrativ, dar acea normă nu se referă la referendum, ci la majoritatea cerută pentru a lua hotărâri. Codul administrativ dă în competența prefectului atribuția de a se ocupa de referendumul local – art. 258 lit. d). Pare a se stabili chiar că prefectul este cel care convoacă referendumul, mai ales dacă e vorba de o inițiativă cetățenească. Este cert, însă, că prefectul Capitalei trebuie să atace urgent, în contencios administrativ, hotărârea CGMB de aprobare a referendumului, pentru că este ilegală.

Legea referendumului nr.3/2000 dispune, atât la art. 2 alin.2, cât și la art. 13 alin.1, că referendumul local

poartă asupra unor probleme de interes deosebit pentru unitățile administrative-teritoriale. Primele două întrebări ale referendumului aprobat de CGMB sunt probleme de interes deosebit doar pentru Primarul General, iar nu și pentru bucureșteni. Dimpotrivă, este esențial pentru bucureșteni ca Primarul General să nu fie singura autoritate care distribuie banii publici din cele șapte bugete ale Capitalei (șase pe sectoare și unul general) și care emite toate autorizațiile de construcție în București. Este legal și prudent ca asemenea puteri să nu fie concentrate în mâinile unei singure persoane, în condițiile în care Constituția și Codul administrativ instituie principiul subsidiarității în administrația publică.

Referendumul aprobat de CGMB nu numai că încalcă autonomia locală și dreptul sectoarelor bucureștene la surse de finanțare, proporționale cu sarcinile stabilite de lege, dar vine și cu pericolul major de a declanșa mișcări similare și în alte zone și regiuni ale țării, care ar putea să ducă la enclavizare și la grave atingeri aduse caracterului unitar al

Statului român. În ciuda dispozițiilor art. 75 din Codul administrativ, referendumul aprobat de CGMB goleşte de atribuții financiare administrația locală a sectoarelor, are caracter intempestiv, afectând previzibilitatea și stabilitatea serviciilor publice organizate de UAT – urile de sector și implică limitarea accesului la serviciile publice, inclusiv cel al emiterii autorizațiilor de construcție, de vreme ce banii și autorizațiile de construcție vor fi fost concentrate într-o singură mână, cea a primarului general, care este și autorul propunerii de referendum... Referendumul aprobat de CGMB încalcă, de altfel, atât art. 87, cât și art.96 din Codul administrativ relative la drepturile UAT de sector la resurse financiare și la patrimoniu propriu.